

Cauza C-285/07

A.T.

împotriva

Finanzamt Stuttgart/Körperschaften

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof)

„Directiva 90/434/CEE – Schimb de acțiuni transfrontalier – Neutralitate fiscală – Condiții – Articolele 43 CE și 56 CE – Legislație a unui stat membru care condiționează pstrarea valorii contabile a acțiunilor cesionate în schimbul noilor acțiuni primite și, prin urmare, neutralitatea fiscală a aportului de transferul acestei valori în bilanțul fiscal al societății achizitoare străine – Compatibilitate”

Sumarul hotărârii

Apropierea legislațiilor – Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scinderilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre – Directiva 90/434

[Directiva 90/434 a Consiliului, art. 8 alin. (1) și (2)]

Articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/434 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scinderilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre se opune unei reglementări a unui stat membru potrivit căreia un schimb de acțiuni determină o impozitare, în ceea ce privește asociații societății achiziționate, a plusvalorilor corespunzătoare diferenței dintre costurile inițiale de achiziție ale acțiunilor cesionate și valoarea lor de tranzacționare, cu excepția cazului în care societatea achizitoare transferă valoarea contabilă istorică a acțiunilor cesionate în propriul bilanț fiscal.

Astfel, modul imperativ și clar de redactare a articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/434 nu evidențiază voința legiuitorului comunitar de a lăsa statelor membre o marjă de transpunere care să le permită să subordoneze neutralitatea fiscală prevăzută în favoarea asociațiilor societății achiziționate unor condiții suplimentare față de cea prevăzută la alineatul (2) al aceluiași articol. A lăsa statelor membre o asemenea marjă de transpunere ar contraveni chiar obiectivului acestei directive, care constă în stabilirea unui regim fiscal comun în locul extinderii la nivel comunitar a regimurilor interne în vigoare în statele membre, deoarece diferențele dintre aceste regimuri pot da naștere la distorsiuni.

Pe de altă parte, o astfel de reglementare fiscală care urmărește prevenirea posibilității ca impozitarea unui schimb de acțiuni să fie, în definitiv, eludată chiar într-un moment ulterior acestui schimb și care refuză în mod general să acorde avantajele fiscale prevăzute de Directiva 90/434 schimburilor de acțiuni menționate de directivă, doar pentru motivul că societatea achizitoare nu a evaluat, în bilanțul fiscal, acțiunile cesionate la valoarea lor contabilă istorică, nu se poate întemeia pe articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434 și nu poate fi astfel considerată compatibilă cu directiva. Într-adevăr, statele membre trebuie să acorde avantajele fiscale prevăzute de Directiva 90/434 pentru schimburile de acțiuni menționate la articolul 2 litera (d) din aceasta, cu condiția ca aceste operațiuni să nu aibă ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă sau evaziunea fiscală în sensul articolului 11 alineatul (1) litera

(a) din aceeași directivă. Or, potrivit acestui articol, statele membre pot refuza să aplice sau pot să retragă beneficiile oferite de oricare parte a dispozițiilor din această directivă sau de ansamblul acestora numai în mod excepțional și în cazuri specifice. Prin urmare, pentru a verifica dacă operațiunea avută în vedere are un astfel de obiectiv, autoritățile naționale competente nu pot să se limiteze să aplice criteriile generale prestabilite, ci trebuie să efectueze, de la caz la caz, o analiză de ansamblu a operațiunii.

În acest context, în măsura în care o astfel de reglementare fiscală vizează și să permită impozitarea în situații în care s-ar dovedi că există o lacună în sistemul de impozitare, un stat membru nu poate fi autorizat să acopere în mod unilateral astfel de lacune, presupunând că acestea există, cu riscul de a nu fi îndeplinit obiectivul Directivei 90/434, care constă în stabilirea unui regim fiscal comun. Astfel, faptul că dreptul aplicabil obligă pe acționarul societății achiziționate să ceseze ulterior acțiuni primite în schimb și că acțiunile societății beneficiare au cunoscut o scădere puternică a cotației bursiere nu justifică aprecierea schimbului de acțiuni ca fiind singurul fapt generator de impozitare, întrucât rezervele latente au rămas nerealizate la acea dată.

(a se vedea punctele 26, 27, 30-32, 34, 36 și 39 și dispozițivul)

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

11 decembrie 2008(*)

„Directiva 90/434/CEE – Schimb de acțiuni transfrontalier – Neutralitate fiscală – Condiții – Articolele 43 CE și 56 CE – Legislație a unui stat membru care condiționează prestarea valorii contabile a acțiunilor cesionate în schimbul noilor acțiuni primite și, prin urmare, neutralitatea fiscală a aportului de transferul acestei valori în bilanțul fiscal al societății achizițoare străine – Compatibilitate”

În cauza C-285/07,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Bundesfinanzhof (Germania), prin decizia din 7 martie 2007, primită de Curte la 14 iunie 2007, în procedura

A.T.

împotriva

Finanzamt Stuttgart/Körperschaften,

cu participarea:

Bundesministerium der Finanzen,

CURTEA (Camera întâi),

compus? din domnul P. Jann (raportor), pre?edinte de camer?, domnii A. Tizzano, A. Borg Barthet, E. Levits ?i J.?J. Kasel, judec?tori,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul B. Fülöp, administrator,

având în vedere procedura scris? ?i în urma ?edin?ei din 17 aprilie 2008,

luând în considerare observa?iile prezentate:

- pentru A.T., de M. Schaden ?i de H. Winkler, Rechtsanwälte, precum ?i de domnul W. Schön, Professor;
- pentru guvernul german, de domnii M. Lumma ?i C. Blaschke, în calitate de agen?i;
- pentru Comisia Comunit??ilor Europene, de domnii R. Lyal ?i W. Mölls, în calitate de agen?i,

dup? ascultarea concluziilor avocatului general în ?edin?a din 6 noiembrie 2008,

pronun?? prezenta

Hot?râre

1 Cererea de pronun?are a unei hot?râri preliminare prive?te interpretarea articolului 8 alineatele (1) ?i (2) din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplic? fuziunilor, scind?rilor, cesion?rii de active ?i schimburilor de ac?iuni între societ??ile din diferite state membre (JO L 225, p. 1, Edi?ie special?, 09/vol. 1, p. 92), precum ?i a articolelor 43 CE ?i 56 CE.

2 Aceast? cerere a fost formulat? în cadrul unui litigiu între A.T., pe de o parte, ?i Finanzamt Stuttgart?Körperschaften (Autoritatea fiscal? pentru societ??i din Stuttgart, denumit? în continuare „Finanzamt”), pe de alt? parte, în leg?tur? cu decizia acesteia din urm? de a impozita o plusvaloare în contextul unui schimb de ac?iuni transfrontalier.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitar?

3 Potrivit primului considerent, Directiva 90/434 urm?re?te s? garanteze ca opera?iunile de restructurare a societ??ilor din diferite state membre, precum fuziunile, scind?rile, cesionarea de active ?i schimburile de ac?iuni, s? nu fie prejudiciate prin restric?ii, dezavantaje sau denatur?ri determinate în special de dispozi?iile fiscale ale statelor membre.

4 În acest scop, directiva instituie un regim potrivit c?ruia opera?iunile respective nu pot, în sine, s? determine o impozitare. Eventualele plusvalori aferente acestor opera?iuni pot fi, în principiu, impozitate, îns? doar în momentul când sunt realizate efectiv.

5 Primele patru considerente, precum ?i al nou?lea considerent ale Directivei 90/434 au urm?torul cuprins:

„întrucât fuziunile, scind?rile, cesionarea de active ?i schimburile de ac?iuni între societ??ile din diferite state membre pot fi necesare pentru a crea în Comunitate condi?ii similare celor de pe pia?a intern? ?i, în acest fel, pentru a asigura realizarea ?i func?ionarea efectiv? a pie?ei comune;

întrucât astfel de operațiuni nu ar trebui să fie prejudiciate prin restricții, dezavantaje sau denaturări determinate în special de dispozițiile fiscale ale statelor membre; întrucât este necesar să se introducă, referitor la aceste operațiuni, norme de impozitare neutre din punct de vedere concurențial, astfel încât societățile să se poată adapta cerințelor pieței comune, să se mărească productivitatea și să se consolideze poziția concurențială la nivel internațional;

întrucât dispozițiile fiscale dezavantajează aceste operațiuni, în comparație cu dispozițiile care se aplică societăților din același stat membru; întrucât aceste dezavantaje trebuie eliminate;

întrucât nu este posibilă atingerea acestui obiectiv prin extinderea la nivel comunitar a sistemelor în vigoare în statele membre, deoarece diferențele dintre aceste sisteme pot da naștere la distorsiuni; întrucât numai un sistem fiscal comun poate să ofere o soluție satisfăcătoare în această privință;

întrucât sistemul fiscal comun trebuie să evite impozitarea fuziunilor, scinderilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni, protejând în același timp interesele statului în care se află societatea cedentă sau societatea achiziționată;

[...]

întrucât statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a refuza aplicarea prezentei directive în cazul în care fuziunea, scindarea, cesionarea de active sau schimbul de acțiuni au ca obiectiv fraudă sau evaziunea fiscală [...]"

6 Articolul 2 litera (d) din Directiva 90/434 definește „schimbul de acțiuni” drept „o operațiune prin care o societate dobândește o participație în capitalul altei societăți în așa fel încât dobândește majoritatea drepturilor de vot în societatea respectivă în schimbul emiterii către acționarii acesteia din urmă, în schimbul titlurilor lor, a titlurilor reprezentând capitalul societății inițiale și, dacă este cazul, a sumei în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, a valorii nominale contabile echivalente a titlurilor emise ca valoare de schimb”.

7 Potrivit articolului 2 literele (g) și (h) din această directivă, prin „societate achiziționată” se înțelege „societatea în care altă societate deține o participație în urma unui schimb de titluri”, iar prin „societate achizitoare” se înțelege „societatea care achiziționează o participație din acțiunile unei societăți în urma unui schimb de titluri”.

8 Articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/434, care figurează în titlul II privind normele care se aplică fuziunilor, scinderilor și schimburilor de acțiuni, prevede:

„(1) Atribuirea, în cazul unei fuziuni, scinderi sau a unui schimb de acțiuni, a titlurilor reprezentând capitalul societății beneficiare sau achizitoare unui acționar al societății cedente sau achiziționate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societăți, nu are drept rezultat în sine impozitarea veniturilor, profiturilor sau aportului de capital ale acționarului.

(2) Statele membre supun aplicarea alineatului (1) condiției ca acționarii să nu atribuie titlurilor primite o valoare fiscală mai mare decât cea pe care titlurile schimbate o aveau exact înaintea fuziunii, scinderii sau schimbului.

Aplicarea alineatului (1) nu împiedică statele membre să impoziteze venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor dobândite similar profitului obținut din cesionarea titlurilor existente înainte de achiziție.

În prezentul alineat, expresia «valoare fiscală» reprezintă valoarea ce servește drept bază pentru

calcularea veniturilor sau pierderilor în scopul impozitării venitului, profiturilor sau aporturilor de capital ale unui acționar al societății.”

9 Articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434 prevede în special că un stat membru poate refuza să aplice sau poate să retragă beneficiile oferite de oricare parte a dispozițiilor din titlul II din această directivă sau de ansamblul acestora atunci când schimbul de acțiuni are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă sau evaziunea fiscală.

Reglementarea germană

10 Articolul 23 alineatul 4 din Legea privind fiscalitatea aplicată restructurărilor întreprinderilor (Umwandlungssteuergesetz) din 28 octombrie 1994 (BGBl. 1994 I, p. 3267, denumită în continuare „UmwStG”), cu modificările ulterioare, reglementează cesionarea de acțiuni deținute într-o societate de capital din Uniunea Europeană, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva 90/434 în ceea ce privește elementele sale caracteristice, unei alte societăți de capital din Uniune.

11 Astfel, dacă se poate demonstra că, în urma unei astfel de cesiuni, societatea de capital beneficiară dispune în mod direct, prin participarea sa calculată în funcție de acțiunile cesionate, de majoritatea voturilor în societatea de la care a primit acțiuni, evaluarea acțiunilor primite de societatea de capital beneficiară se efectuează, prin analogie, conform articolului 20 alineatul 2 primele patru teze și a șasea teză din UmwStG, iar noile acțiuni primite de cedent de la societatea beneficiară sunt evaluate, prin analogie, conform articolului 20 alineatul 4 prima teză din UmwStG.

12 Potrivit articolului 20 alineatul 2 prima teză din UmwStG, societatea de capital poate evalua patrimoniul de exploatare cesionat la valoarea contabilă sau la o valoare mai mare. Potrivit dispozițiilor articolului 20 alineatul 2 a doua teză, evaluarea la valoarea contabilă este de asemenea legală atunci când patrimoniul de exploatare cesionat trebuie înscris în bilanțul contabil, potrivit normelor de drept comercial, la o valoare mai mare.

13 Articolul 20 alineatul 4 prima teză din UmwStG prevede că valoarea la care o societate de capital evaluează patrimoniul de exploatare cesionat reprezintă pentru cedent prețul cesiunii și costul de achiziție al acțiunilor societății. Prin instituirea acestei din urmă norme, UmwStG impune corespondența biunivocă a valorii contabile, potrivit căreia cedentul nu poate menține valoarea contabilă a acțiunilor care au făcut obiectul cesionării decât dacă societatea de capital care beneficiază de această cesiune evaluează ea însăși respectivele acțiuni la valoarea lor contabilă. UmwStG nu face în acest caz nicio diferență între cesionările realizate în Germania și cele realizate în străinătate, aceste două situații fiind tratate în mod identic.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

14 A.T., o societate pe acțiuni germană, deținea în grupul său de întreprinderi și C&GmbH, o societate cu răspundere limitată germană la care avea 89,5 % din acțiuni.

15 La 28 aprilie 2000, A.T. a cesionat această participație unei societăți pe acțiuni franceze, G&SA, în schimbul acordării de acțiuni noi la această societate, care reprezentau 1,47 % din capitalul social și care proveneau dintr-o majorare de capital. Aceste acțiuni, al căror curs bursier a înregistrat după aceea dat o scădere bruscă, trebuiau cesionate ulterior în decurs de cinci ani, potrivit dispozițiilor care reglementează supravegherea piețelor financiare.

16 Întrucât acțiunile deținute la C&GmbH de către A.T., societatea sa mamă, au fost evaluate, ca urmare a cesionării, în bilanțul contabil și fiscal al G&SA nu la valoarea lor contabilă, astfel cum

a fost înscris? pân? atunci în bilan?ul fiscal al A.T., ci la valoarea lor de tranzac?ionare stabilit? prin contractul de cesiune, în cadrul impozit?rii pe anul 2000, Finanzamt a respins, în temeiul articolului 23 alineatul 4 prima teză ?i al articolului 20 alineatul 4 prima teză din UmwStG, precum ?i în temeiul unei circulare privind UmwStG emis? de Bundesministerium der Finanzen (BMF – Ministerul Federal de Finan?e), cererea A.T. de a men?ine valorile contabile istorice ale ac?iunilor C?GmbH cesionate pentru ac?iunile dobândite în schimb la capitalul G?SA. Prin urmare, Finanzamt a considerat c? cesiunea era impozabil? ?i a impozitat în consecin?? plusvaloarea corespunz?toare diferen?ei dintre costurile ini?iale de achizi?ie ale ac?iunilor la C?GmbH ?i valoarea lor de tranzac?ionare.

17 Ac?iunea în justi?ie formulat? de A.T. împotriva deciziilor fiscale adoptate în temeiul acestor dispozi?ii a fost admis? în prim? instan??. Finanzamt a introdus ulterior recurs la instan?a de trimitere. Aceasta din urm? apreciaz? c? ac?iunea formulat? de A.T. ar trebui respins? dac? se aplic? dispozi?iile UmwStG. Într?adev?r, conform UmwStG, ac?iunile de?inute la C?GmbH ar fi trebuit evaluate la valoarea lor contabil? în bilan?ul G?SA, ceea ce, pe de alt? parte, ar fi fost posibil potrivit dreptului francez.

18 Având totu?i rezerve cu privire la compatibilitatea cu dreptul comunitar a condi?iei coresponden?ei biunivoce a valorii contabile în cazul cesiunilor transfrontaliere, Bundesfinanzhof a hot?rât s? suspende judecarea cauzei ?i s? adreseze Cur?ii urm?toarele întreb?ri preliminare:

„1) Articolul 8 alineatele (1) ?i (2) din Directiva [90/434] se opune reglement?rilor fiscale ale unui stat membru, conform c?rora, în cazul transferului de ac?iuni ale unei societ??i de capital din Uniunea European? c?tre alt? societate de capital din Uniunea European?, societatea cedent? poate men?ine valoarea contabil? a ac?iunilor cesionate doar dac? societatea beneficiar? a evaluat, de asemenea, ac?iunile cedate la valoarea contabil? a acestora [a?a?numita coresponden?? biunivoc? a valorii contabile («doppelte Buchwertverknüpfung»)]?

2) În cazul unui r?suns negativ la prima întrebare: reglement?rile de mai sus sunt contrare articolelor 43 CE ?i 56 CE, de?i a?a?numita «coresponden?? biunivoc? a valorii contabile» este impus? ?i pentru un transfer de ac?iuni ale unei societ??i de capital c?tre o societate de capital supus? unei obliga?ii fiscale nelimitate?»

Cu privire la întreb?rile preliminare

19 Prin intermediul primei întreb?ri, instan?a de trimitere solicit?, în esen??, s? se stabileasc? dac? articolul 8 alineatele (1) ?i (2) din Directiva 90/434 se opune unei reglement?ri a unui stat membru potrivit c?reia un schimb de ac?iuni determin? o impozitare, în ceea ce prive?te asocia?ii societ??ii achizi?ionate, a plusvalorilor corespunz?toare diferen?ei dintre costurile ini?iale de achizi?ie ale ac?iunilor cesionate ?i valoarea lor de tranzac?ionare, cu excep?ia cazului în care societatea achizitoare transfer? valoarea contabil? istoric? a ac?iunilor cesionate în propriul bilan? fiscal.

20 Trebuie amintit de la început c?, potrivit articolului 8 alineatul (1) din Directiva 90/434, atribuirea, în cazul unui schimb de ac?iuni, a titlurilor reprezentând capitalul societ??ii achizitoare, unui ac?ionar al societ??ii achizi?ionate, în schimbul unor titluri reprezentând capitalul acestei societ??i, nu are drept rezultat în sine impozitarea veniturilor, profiturilor sau plusvalorilor ac?ionarului.

21 Prin acest imperativ al neutralit??ii fiscale fa?? de asocia?ii societ??ii achizi?ionate, Directiva 90/434 urm?re?te, dup? cum rezult? din primul ?i din al patrulea considerent, s? garanteze c? un schimb de ac?iuni între societ??i din diferite state membre nu este prejudiciat prin restric?ii, dezavantaje sau denatur?ri determinate în special de dispozi?iile fiscale ale statelor

membre.

22 Totuși, acest imperativ al neutralității fiscale nu este necondiționat. Într-adevăr, potrivit articolului 8 alineatul (2) din Directiva 90/434, statele membre supun aplicarea alineatului (1) condiției ca acționarii să nu atribuie titlurilor primite o valoare fiscală mai mare decât cea pe care titlurile schimbate o aveau exact înaintea schimbului.

23 Or, astfel cum rezultă din decizia de trimitere și în special din prima întrebare preliminară, potrivit reglementării germane în discuție în acțiunea principală, asociatul societății achiziționate nu poate menține valoarea contabilă a acțiunilor cesionate pentru titlurile primite în schimb decât dacă societatea achizitoare evaluează de asemenea respectivele acțiuni la valoarea lor contabilă istorică.

24 Guvernul german susține în această privință că o astfel de condiție a corespondenței biunivoce a valorii contabile este compatibilă cu Directiva 90/434, care lasă statelor membre o marjă de transpunere prin faptul că nu cuprinde vreo dispoziție referitoare la evaluarea acțiunilor cesionate în bilanțul societății achizitoare.

25 O astfel de interpretare a directivei menționate nu poate fi reținută.

26 Mai întâi, trebuie constatat că modul imperativ și clar de redactare a articolului 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/434 nu evidențiază voința legiuitorului comunitar de a lăsa statelor membre o marjă de transpunere care să le permită să subordoneze neutralitatea fiscală prevăzută în favoarea asociaților societății achiziționate unor condiții suplimentare.

27 În plus, a lăsa statelor membre o asemenea marjă de transpunere ar contraveni chiar obiectivului acestei directive, care, după cum rezultă din titlu și, printre altele, din al treilea considerent, constă în stabilirea unui regim fiscal comun în locul extinderii la nivel comunitar a regimurilor interne în vigoare în statele membre, deoarece diferențele dintre aceste regimuri pot da naștere la distorsiuni.

28 Mai mult, subordonarea neutralității fiscale a unui schimb de acțiuni între societățile din diferite state membre, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 90/434, condiției suplimentare ca societatea achizitoare să transfere valoarea contabilă istorică a acțiunilor cesionate în bilanțul său fiscal ar fi contrar obiectivului acestei directive, care constă în eliminarea obstacolelor fiscale la restructurările transfrontaliere ale întreprinderilor, asigurându-se ca eventuale majorări ale valorii părților sociale să nu fie impozitate înainte de realizarea lor efectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 5 iulie 2007, Kofoed, C-321/05, Rep., p. I-5795, punctul 32).

29 Cu toate acestea, guvernul german susține că legislația germană în discuție în acțiunea principală contribuie la atingerea obiectivului Directivei 90/434, care constă în amânarea impozitării, iar nu în scutirea definitivă. Condiția corespondenței biunivoce a valorii contabile în cazul unui schimb transfrontalier de acțiuni ar viza în mod clar să împiedice posibilitatea ca impozitarea – unică – să fie eludată prin transferul acțiunilor în afara frontierelor, ajungându-se astfel ca cesiunea de acțiuni să nu fie impozitată nici în raport cu societatea achizitoare străină, nici în raport cu societatea cedentă națională.

30 În măsura în care acest guvern urmărește să invoce astfel faptul că legislația germană în discuție în acțiunea principală este necesară în vederea prevenirii posibilității ca o impozitare să fie, în definitiv, eludată chiar într-un moment ulterior schimbului de acțiuni, trebuie amintit că deja Curtea a avut ocazia să constate că statele membre trebuie să acorde avantajele fiscale prevăzute de Directiva 90/434 pentru schimburile de acțiuni menționate la articolul 2 litera (d) din

aceasta, cu condiția ca aceste operațiuni să nu aibă ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele obiective fraudă sau evaziunea fiscală în sensul articolului 11 alineatul (1) litera (a) din aceeași directivă (Hotărârea din 17 iulie 1997, Leur-Bloem, C-28/95, Rec., p. I-4161, punctul 40).

31 Or, potrivit articolului 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434, statele membre pot refuza să aplice sau pot să retragă beneficiile oferite de oricare parte a dispozițiilor din această directivă sau de ansamblul acestora numai în mod excepțional și în cazuri specifice (Hotărârea Kofoed, citată anterior, punctul 37). Pentru a verifica dacă operațiunea avută în vedere are un astfel de obiectiv, autoritățile naționale competente nu pot să se limiteze să aplice criterii generale prestabilite, ci trebuie să efectueze, de la caz la caz, o analiză de ansamblu a operațiunii (Hotărârea Leur-Bloem, citată anterior, punctul 41).

32 Prin urmare, trebuie constatat că o reglementare fiscală a unui stat membru care, precum cea în discuție în acțiunea principală, refuză în mod general să acorde avantajele fiscale prevăzute de Directiva 90/434 schimburilor de acțiuni menționate de directivă, doar pentru motivul că societatea achizitoare nu a evaluat, în bilanțul fiscal, acțiunile cesionate la valoarea lor contabilă istorică, nu se poate întemeia pe articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434 și nu poate fi astfel considerată compatibilă cu directiva.

33 În acest context, trebuie pe de altă parte subliniat că, în observații, A.T. susține, fără să fie contrazis de guvernul german în privința acestui aspect, că schimbul de acțiuni în discuție în acțiunea principală a avut loc numai pentru a se conforma normelor bursiere americane și că GSA și-a pus în aplicare în acel moment acțiunile societății C&GmbH pe care le dobândise.

34 În măsura în care reglementarea în discuție în acțiunea principală vizează, astfel cum a arătat și guvernul german în răspuns, nu doar să prevină abuzurile, ci și să permită impozitarea în situații în care s-ar dovedi că există o lacună în sistemul de impozitare, se impune constatarea faptului că a conferi unui stat membru posibilitatea de a acoperi în mod unilateral astfel de lacune, presupunând că acestea există, ar determina riscul să nu fie îndeplinit obiectivul Directivei 90/434, care, după cum s-a menționat la punctul 27, constă în stabilirea unui regim fiscal comun.

35 În această privință, trebuie amintit că însuși Directiva 90/434 urmărește, potrivit celui de al patrulea considerent, să protejeze interesele statului în care se află societatea achiziționată. Astfel, articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 90/434 prevede că aplicarea alineatului (1) al aceluiași articol nu împiedică statele membre să impoziteze venitul provenit din cesionarea ulterioară a titlurilor dobândite similar profitului obținut din cesionarea titlurilor existente înainte de achiziție.

36 Or, astfel cum arată Comisia Comunităților Europene, faptul că în acțiunea principală dreptul bursier obligă A.T. să ceseze ulterior acțiuni primite în schimb și că acțiunile GSA au cunoscut o scădere puternică a cotației bursiere nu justifică aprecierea schimbului de acțiuni ca fiind singurul fapt generator de impozitare, întrucât rezervele latente au rămas nerealizate la acea dată.

37 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, astfel cum recunoaște guvernul german, nu fiscul german este cel care ar beneficia, în ceea ce privește impozitarea ulterioară a cesiunii acțiunilor, de transferul la societatea achizitoare a valorii contabile istorice a respectivelor acțiuni, ci, în cel mai bun caz, fiscul francez, ceea ce face mai puțin evident interesul pentru care legislația germană ar impune o astfel de cerință.

38 În fond, decelarea existenței unui interes real în această cerință a corespondenței biunivoce a valorii contabile istorice a acțiunilor cesionate este cu atât mai dificilă, cu cât, după cum au arătat A.T. și Comisia în observațiile scrise, iar guvernul german a confirmat în răspuns,

UmwStG a fost între timp modificat?, respectiva cerin?? nemaifiind aplicabil? din anul 2007 schimburilor de ac?iuni între societ??i din diferite state membre.

39 ?inând seama de toate considera?iile precedente, trebuie s? se r?spund? la prima întrebare c? articolul 8 alineatele (1) ?i (2) din Directiva 90/434 se opune unei reglement?ri a unui stat membru potrivit c?reia un schimb de ac?iuni determin? o impozitare, în ceea ce prive?te asocia?ii societ??ii achizi?ionate, a plusvalorilor corespunz?toare diferen?ei dintre costurile ini?iale de achizi?ie ale ac?iunilor cesionate ?i valoarea lor de tranzac?ionare, cu excep?ia cazului în care societatea achizitoare transfer? valoarea contabil? istoric? a ac?iunilor cesionate în propriul bilan? fiscal.

40 Având în vedere r?spunsul dat la prima întrebare preliminar?, nu este necesar s? se r?spund? la a doua întrebare.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

41 Întrucât, în privin?a p?r?ilor din ac?iunea principal?, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declar?:

Articolul 8 alineatele (1) ?i (2) din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplic? fuziunilor, scind?rilor, cesion?rii de active ?i schimburilor de ac?iuni între societ??ile din diferite state membre se opune unei reglement?ri a unui stat membru potrivit c?reia un schimb de ac?iuni determin? o impozitare, în ceea ce prive?te asocia?ii societ??ii achizi?ionate, a plusvalorilor corespunz?toare diferen?ei dintre costurile ini?iale de achizi?ie ale ac?iunilor cesionate ?i valoarea lor de tranzac?ionare, cu excep?ia cazului în care societatea achizitoare transfer? valoarea contabil? istoric? a ac?iunilor cesionate în propriul bilan? fiscal.

Semn?turi

* Limba de procedur?: germana.